

„ÉSZAKI SZÉL DUDORÁSZIK,
ÉS MÁR BE IS SÖTÉTEDETT,
NÉZEGETIK AZ ABLAKOT,
HÁTHA MÁRIS MEGÉRKEZETT -
ŐSZ SZAKÁLLÚ, PIROS RUHÁS,
KEDVES ÖREG, JÓ MIKULÁS. „

DÉLVIDÉKEN, MANÓVÖLGYBEN
ÉLDEGÉL EGY KIS MANÓ,
HA A NEVÉT TUDAKOLJÁK,
AZT MONDJA, HOGY Ő SANYÓ.

MANÓVÖLGYBEN MINDIG ŐSZ VAN,
HULLANAK A LEVELEK,
ITT A MANÓK SOSE LÁTTAK
TAVASZT, NYARAT VAGY TELET.

AZ AVARBAN BANDUKOLNAK,
ŐSZI VIRÁGOK KÖZÖTT,
ALMÁT, SZŐLŐT SZÜRETELNEK,
NÉHA DIÓT ÉS TÖKÖT.

FALUJUKBAN ELÉG GYAKRAN
HŰVÖS ÁM A LEVEGŐ,
MELEG KABÁT, CSIZMA, SAPKA -
SZINTE MIND KÖTELEZŐ.

AZ ÉV ELSŐ NEGYEDÉBEN
AZÉRT SOKSZOR SÜT A NAP,
ILYENKOR AZ IDŐ MÁR-MÁR
KÖZELÍTI A NYARAT.

DE A SANYÓ KÜLÖNLEGES,
SZERETI A HIDEGET,
NEM ZAVARJA ESŐ, SE KÖD,
VÁRJA A ZORD SZELEKET.

KISKABÁTBAN SOSE FÁZIK,
CSIZMÁT HORD ÉS KALAPOT,
AMIKOR CSAK MEGTEHETI,
KINT TÖLTI EL A NAPOT.

ÉRDEKES A MUNKÁJA IS:
MANÓPOSTÁN DOLGOZIK,
Ő HELYETTES KÉZBESÍTŐ,
A FŐNÖKKEL OSZTOZIK.

FŐNÖKE A POSTAMESTER,
MADÁRHÁTON KÉZBESÍT,
IGAZÁBÓL LÉGIPOSTA,
CÉLBA MINDENT ÍGY REPÍT.

HOGYHA VISZONT MÁS DOLGA VAN,
AKKOR LÉP BE A SANYÓ,
KIVISZI A LEVELEKET
MINDEN CÍMRE A MANÓ.

MIKÖZBEN ÍGY ÉLDEGÉLTEK,
EGYHANGÚAN, CSENDESEN,
OLYAN KALAND KEZDŐDÖTT EL,
EL SE HINNÉ SENKI SEM.

AZ ÉV VÉGE KÖZELEDETT,
NEMSOKÁRA MIKULÁS,
MANÓVÖLGYBEN A GYEREKEK
NAGYON VÁRTÁK, NEM VITÁS.

MINDEN MANÓ LEVELET ÍRT,
KÍVÁNSÁGOK ÖZÖNÉT,
VOLT, AKI ÚJ JÁTÉKOT KÉRT,
MÁS PEDIG EGY JÓ ZENÉT...

A SOK LEVÉL MÁR A POSTÁN,
LÁDÁKBAN SORAKOZOTT,
ÁMDE VOLT EGY CSÚF PROBLÉMA:
A FŐNÖK NEM DOLGOZOTT.

